

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721200653
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5721200653.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Vladimíra Topolánčíka a Jozefa Turzu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom H. XX., L., P. S. L. XXX, proti žalovanému: H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XXXX/XX, H., zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Daniel Urban, s.r.o., so sídlom Uhrova 18, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 254 173, o zaplatenie 3.093,06 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 6Csp/21/2021-137 zo dňa 21. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.093,06 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.093,06 € od 27.07.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 52 ods. 1, 2, § 565, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 2 OZ, § 1 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. c), i), j), k), z), § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V konaní mal preukázané, že dňa 25.05.2015 bola medzi obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s ako právnym predchodcom pôvodného žalobcu - Y. I. L., a.s. skrátený názov: Y., a.s. a žalovaným uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000 €, ktorý sa zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 146,31 € (bez poistenia) so splatnosťou prvej splátky dňa 20.06.2015 a každou ďalšou splátkou vždy 20. dňa v mesiaci. Mal za to, že právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v súlade so zákonom ku dňu 19.07.2018 pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.03.2018. Uvedené mal preukázané z výzvy právneho predchodcu žalobcu na úhradu splátky splatnej v mesiaci 03/2018 v lehote najneskôr do 05.07.2018, v zmysle ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ako aj z prehľadu splátok, z ktorého mal preukázané, že uhradené splátky sa započítavali postupne na úhradu najstaršej nesplnenej splátky. S námietkou premlčania žalovaného sa nestotožnil, keďže všeobecná 3-ročná premlčacia doba začala najneskoršie plynúť odo dňa zročnosti práve tejto nesplnenej splátky 20.03.2018, pričom žaloba bola podaná dňa 26.02.2021. Je len na rozhodnutí veriteľa, pre ktorú nezaplatenú splátku pristúpi k vyhláseniu predčasnej splatnosti a či vôbec k takémuto vyhláseniu pristúpi. Pokiaľ ide o splátky, ktorých splatnosť nastala pred vyhlásením predčasnej splatnosti, premlčacia doba plynie od ich splatnosti. Nestotožnil sa s námietkou žalovaného o absencii piatich podstatných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. c), i), j) k), z) zákona č. 129/2010 Z. z. a mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom stanovené údaje. Adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť

reklamáciu alebo sťažnosť, sa nachádza na konci zmluvy pri podpisoch zmluvných strán, čo nemohlo ujsť pozornosti žalovaného ako spotrebiteľa. Za situácie, ak sú v zmluve uvedené nesprávne hodnoty údajov, možno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov len v prípade nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa. Pripustiť argumentáciu žalovaného a to, že uvedenie nesprávnej hodnoty údajov znamená ich absenciu, by znamenalo, že ust. § 11 ods. 1 písm. d) Zákona by sa stalo obsolentným. Navyiac ani drobná odchýlka v hodnote priemernej RPMN (18,01 - 18,24), ako aj ostatných namietaných údajov, ktoré sú v skutočnosti výhodnejšie pre žalovaného, nemohla ovplyvniť rozhodnutie žalovaného zobrať si úver a zmluvu podpísať. Na základe uvedeného žalobe vyhovel v celom rozsahu vrátane úrokov z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s poukazom na úspech žalobcu v spore.

2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Dôvodil ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), f), g), h) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo vo veci sám rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne. Súd prvej inštancie hrubo porušil jeho právo na spravodlivý proces tým, že mu na pojednávaní dňa 21.09.2021 nedal priestor, aby zhrnul svoje návrhy a vyjadril sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Zotrvával na námietke premlčania. Poslednou omeškanou splátkou bola splátka 20.10.2017, ktorá bola najneskoršou splátkou, pre nespĺnenie ktorej došlo k zročenosti dlhu, nakoľko svoje omeškanie už nevyrovnal. V zmluve nie je formulovaná adresa veriteľa na uplatnenie reklamácie ako „adresa určená veriteľom“. Formulácia v bode 12.7 zmluvy je pre spotrebiteľa vysoko mätúca, pričom ide o nekalú praktiku. Je tu daný postup podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z. z., keďže veriteľ v zmluve uviedol nesprávne vyššiu hodnotu priemernej RPMN, úver sa javil výhodnejší ako v skutočnosti bol. Tým že veriteľ uvádza nesprávnu hodnotu, uvádza spotrebiteľa do omylu. Súd opomenul svoju ex offo povinnosť vykonať dokazovanie, ktorého závery by mohli byť v prospech spotrebiteľa a zohľadniť všetky skutočnosti v prospech spotrebiteľa. Konkrétne nebral do úvahy výšku najvyššej prípustnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 1. štvrtrok 2015 platnú pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. mája 2015 do 15. augusta 2015, a to 27,66 %. V zmluve je nesprávne uvedená aj hodnota najvyššej prípustnej odplaty, a to 27,90 %, čo opäť zavádza spotrebiteľa a je v neprospech spotrebiteľa. Podľa zmluvy je výška odplaty 27,88 %.

3) Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5) Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom vychádzal zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. V prejednávanej veci súd prvej inštancie skúmal, či môže vyhovieť nároku žalobcu voči žalovanému, ktorý žalobca odvodzoval zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.05.2015 a dospel k záveru o jeho dôvodnosti. Mal za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný, keďže žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 19.07.2018 pre nespĺnenie splátky splatnej dňa 20.03.2018, pričom žaloba bola podaná v 3-ročnej premlčacej lehote dňa 26.02.2021. Zároveň súd prvej inštancie skúmal aj zmluvu z pohľadu, či táto spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. a zistil, že ju nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov, keďže tento záver je možné prijať len v prípade, nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa a nie v prípade nesprávnosti ostatných údajov.

6) V tomto prípade sa aj odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Pokiaľ si žalovaný neplnil svoje záväzky, ktoré mu vyplývali zo zmluvy a nespĺňal úver riadne a včas, žalobca mal na výber, či si bude vymáhať jednotlivú splatnú splátku, s ktorými sa žalovaný dostal do omeškania, a v prípade ktorých plynie premlčacia doba v zmysle ust. § 101 OZ samostatne, alebo pristúpi k zosplateniu celého dlhu pre nespĺnenie niektorej zo splátok podľa ust. § 565 OZ, na základe čoho môže vymáhať celý dlh (do budúcnosti) a kde premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky. Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že k zosplateniu došlo pre splátku splatnú v mesiaci 3/2018, o čom bol žalovaný upovedomený v predžalobnej upomienke zo dňa 26.05.2018. Proces zosplatenia úveru žalobcom bol plne súladný so zákonnou úpravou ustanovenou v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Námietky

žalovaného ohľadom uvedenia adresy, na ktorej je možné uplatniť reklamácie, sú založené na prílišnom formalizme chápania náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. Zo znenia zmluvy vyplýva, kde môže žalovaný adresovať svoje reklamácie (aj keď na žalovaným tvrdených dvoch adresách). Pokiaľ žalovaný namietal termín „akýkoľvek podnet“, je zrejmé, že sa jedná o širší termín, pod ktorý možno subsumovať aj reklamáciu. Na základe uvedeného je zrejmé, že zmluva informáciu o adrese obsahovala, a preto nebolo možné považovať úver za bezúročný a bezpoplatkový. To isté možno konštatovať aj pri náležitostiach podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ (27,66 % - 27,90 %, resp. 27,88 %) a k/ (18,01 % - 18,24 %), pri ktorých hodnotách je minimálny rozdiel s hodnotou, ktoré žalovaný namieta, a preto mal aj odvolací súd za to, že uvedený rozdiel nemohol mať na spotrebiteľa taký vplyv, ktorý by bol rozhodujúci pri rozhodovaní o úvere.

7) Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd dopĺňa, že odňatím možnosti konať pred súdom nie je taký postup, keď sa strane odňala možnosť konať pred ním len pre časť konania, t. j. mohla teda neskôr ako v tomto prípade v rámci odvolacieho konania svoje práva, a teda aj svoj vplyv na výsledok konania uplatniť, čo aj žalovaný učinil.

8) Na základe takto zistených skutočností je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil. Odvolací súd tak odvolanie nepovažoval za dôvodné.

9) Pretože odvolateľ v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca, aj keď ostal v odvolacom konaní nečinný, mal v ňom úspech, a preto by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jeho nečinnosť v odvolacom konaní mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).